

רבן גמליאל

פרק חמישי יבמות

נא

עין משפט
נר מצוה

מאי טעמא דר"ג - דלמא אין גט אחר גט בשתי יבמות או בשני יבמות
ללא מיהסר בתרא בקרובותיה: שיש גט אחר מאמר - מאמר לזו
וגט לזו פסל את הראשונה ואסור בקרובות שתיהן: ומאמר אחר גט -
גט לזו ומאמר לזו בעלת מאמר לריכה גט: (ה) וגט אחר ביאה ומאמר -
אחר ביאה שאחר מאמר כגון מאמר
לזו ובעל לזו וגט לשלישית מהני גט
ואסור בקרובותיה: (ד) ביאה פסולה
היא בשניה דמאמר שעשה מאמר
בראשונה פסולות בשניה: ומאמר
אחר ביאה וגט - גט לזו ובעל לזו
ומאמר לשלישית קונה מאמר ולריכה
גט ואסור בקרובותיה: ולי אמת
מספקא ליה - בדחיית הגט וקניית
מאמר: פיהו - הך ביאה האמלעית
כביאה בתחלה ותיקני ולא מהני
מעשה שלישי בין גט אחר ביאה
ומאמר בין במאמר אחר ביאה וגט
ממה נפשך גט אחר ביאה ומאמר
לא ליהני דחי מאמר קמא קני לגמרי
חו לא מהני ביאה וגט אחריה וחי
מאמר לא קני מידי מנאלת ביאה של
אחריו ביאה בתחלה וכשרה וחו לא
מהני גט בשלישית דהא תנן הבעילה
בזמן שהיא בתחלה אין אחריה כלום
וכן במאמר אחר ביאה וגט דחי גט
קמא דחי חו לא מהני ביאה ומאמר
אחריה וחי גט לא דחי מידי מנאל
ביאה שלאחריו בתחלה וכשרה היא
וקונה ומאמר אחריה לאו כלום היא:
אלא - פשיטא ליה דגט דחי קנת
מאמר קני קנת הלכך ביאה של
אחריו אינה תתנה ומייהו מ"ט ש
מאמר אחר גט וגט אחר מאמר ואין
מאמר אחר מאמר ולא גט אחר גט
דלמור רבנן בחדל דל מהני זה גט
לדחות חליה וחדל דל מהני זה מאמר
לקנות חליה: **גט אחר גט לא דחי**
דעת רבנן ליה קמא - כל כח של הלכך
לאו כלום הוא ומותר בקרובותיה וכן
מאמר אחר מאמר דהא קנה קמא
כל כח מאמר: **האי מילתא כו'** -
גט אחר מאמר מאי דשייר מאמר מן
קמייתא דחי גט בבתייתא וכן בשני
יבמות מאי דשייר מאמר דקמא דחי
גט דבתרי: **מאמר אחר גט** -
מאי דשייר גט דקמא מן הייקה דלא
דחיה קני מאמר דבתרא: **ורבנן** -
דפליגי עליה דר"ג דלמאי יש גט אחר
גט אחריו לך: **כל דוד וד** - מן
היבמות חיקו ליה רבנן גט ומאמר
בכל היבמות הלכך ליכא למימר קמא
דחה כל כח הגט דקמא כל כח הגט
דידה דלוח ליה בהך יבמה הוא

ס"ה כל ז' אינו

נעיל כו:

הגות הב"ב
(ה) רש"י ל"ה וגט אחר
דל"ה ע"ס ד"ה דביאה
(ו) וכו' פסול בשניה ס"ד:
(ז) ר"ה חולק וכו'
דמסא א"ט גט:

מ"ט דר"ג דמספקא ליה גט אי דחי אי לא
דחי מאמר אי קני אי לא קני גט אי דחי אי
לא דחי אי קמא דחי בתרא מאי קעביד אי
קמא לא דחי בתרא נמי לא דחי מאמר אי
קני אי לא קני אי קמא קני בתרא מאי קעביד
ואי קמא לא קני בתרא נמי לא קני איתביה
אביי *ומודה ר"ג שיש גט אחר מאמר
ומאמר אחר הגט וגט אחר ביאה ומאמר
ומאמר אחר ביאה וגט ואי מספקא ליה לר"ג
תהוי כביאה דלכתחלה ותקני דהא תנן
הבעילה בזמן שהיא בתחלה אין אחריה
כלום אלא אמר אביי לעולם פשיטא ליה
לר"ג בגט דדחי ומאמר דקני מיהו אמור
רבנן הא יבמה בחדל דל מהני בה גט ובחדל
דחי מהני בה מאמר גט אחר גט לא דחי
דהא דחה ליה קמא ומאמר אחר מאמר לא
קני דהא קני ליה קמא גט אחר מאמר
ומאמר אחר הגט האי מילתא קא דחי והאי
מילתא קא קני ורבנן כל חד וחד תקינו
ליה רבנן גט ומאמר ביבמה והאי ביאה
פסולה עדיפא ממאמר וגריעא ממאמר
עדיפא ממאמר דאילו מאמר אחר מאמר לא
מהני ואילו ביאה אחר מאמר מהני וגריעא
ממאמר דאילו מאמר אחר הגט קני לכוליה
שיורא דגט ואילו ביאה אחר הגט לא קניא
ליה לכוליה שיורא דגט ת"ד כיצד אר"ג אין
גט אחר גט שתי יבמות שנפלו לפני יבם
אחד ונתן גט לזו וגט לזו ר"ג אומר חולץ
לראשונה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות
שניה והכמים אומרים "נתן גט לזו וגט לזו
אסור בקרובות שתיהן וחליצה לאחת מהן
וכן אתה אומר בשני יבמותיבמה אחת כיצד
אמר ר"ג אין מאמר אחר מאמר שתי
יבמות שנפלו לפני יבם אחד ועשה מאמר
בוז ומאמר בוז רבן גמליאל אומר נתן גט
לקרובותיה ומותר בקרובות שניה אומרים
נתן גט לשתייהן ואסור
בקרובות שתיהן וחליצה לאחת מהן
אחת אחר מד נתן גט לזו וגט לזו ר"ג
אומר חולץ לראשונה ואסור
בקרובותיה ומותר בקרובות שניה ליבמה
שמואל *חלץ לבעלת הגט לא נפטרה צרה
אמר לך שמואל כי אמרי אנה
אליבא דמאן דאמר יש זיקה ור"ג סבר *אין
זיקה ורבנן

דמספקא ליה גט אי דחי אי לא דחי
ליה דגט דדחי דחי ומאמר ודחי קונה דל"ה
אמרי מהני מאמר אחר הגט וגט אחר
מאמר ודחי לזו דל"ה לא ידע
ברייתא דבסמוך דמודה ר"ג דיש גט אחר
מאמר כו' מתניתין משתמע ליה דיש גט
אחר מאמר לר"ג דרוקא נקט גט אחר גט
ומאמר אחר מאמר דלא מהני אצל מאמר
אחר הגט או ליפסא מהני:

עדיפא ממאמר דאילו מאמר
כו' דמאמר האחרון אי:
יכול לתפוס במקום שתפס הראשון
וביאה פסולה תופסת אחר מאמר
אחריו לז' עלמא שתפס המאמר וסברא
הוא שאין תופס אלא אחריו לז' שתופס
המאמר דתרווייהו לקטו והיינו משום
דעדיפא ממאמר לפי שהיא דלורייתא
וגריעא ממאמר דאילו מאמר אחר
הגט קני לכוליה שירא דגט שהרי
אין מאמר מועיל אחריו אצל ביאה
לא קני לכוליה שירא דגט שהרי מאמר
מועיל אחריה ואם הייה קונה כל
השירא לא היה מאמר מועיל אחריה
לתפוס מה שתפס הביאה דביאה
עדיפא ואלמלא לפי שהיא דלורייתא
כדפרישית ודחי לפרושי טעמא דלל
תקשה הא דביאה עדיפא ממאמר
אע"ג דגריעא נמי ממאמר ובקונטרס
פירש דאילו ביאה אחר גט לא קניא
לכוליה שירא דגט דיש ביאה אחר ביאה
פסולה ותימה דלא אשכחן דהריא לאחי
מילתא שתפס לר"ג ביאה אחר ביאה
פסולה מיהו יש לדקדק דיש ביאה
אחר ביאה פסולה לר"ג דחי אין ביאה
אחר ביאה פסולה משום שכל קנין
הראוי לביאה עשתה ביאה הראשונה
ואין האחרונה יכולה לתפוס אחריה
אע"ג דראשונה לא קניא כוליה שירא
דגט אי"ב מנאל ליה שמאמר קונה
כוליה שירא דגט שמה גט ומאמר
משייר אלא שאין במאמר אחר כח
לחול אחריו במה ששייר כמו שאין
ביאה אחר ביאה פסולה אף על
פי ששייר לקונה מאמר אחריה:
כגוה

כ ר מו"י פ"ה מלכות
יבוס הלכה טו עוש"ע
ה"פ עי"טין קט פ"ג א' ד'
כא ב מ"י"י ע"ס וכוש"ע
ע"ס פ"ק א' 1

תוספות ישנים
עדיפא ממאמר - אין
לקנות ודחי עדיפא
הוא הלא כמו כן יש גט
אחר מאמר אע"ג דלא
עדיף מ מ א מ ר אלא
וכדתיב דר"ג שגט גט
ומאמר דהו דוחה וזה
קונה אצל הכ"ה הכי
פירושא עדיפא ממאמר
דמאמר אחר מאמר לא
מהני דלל עדיף מאמר
בכחא ממאמר קמא ודחי
יכול לתפוס בהם שתפס
המאמר דתרווייהו לקטו ודחי
הוא דהבא דל דחי
למאמר חו לביאה ודחי
מנייה אחר מאמר
והשתפס בהווי דל מהני
אי"ב ליתא הוא ממאמר
וגריעא ממאמר דאילו
מאמר אחר גט קני
כולא שירא דגט שאין
מאמר מועיל אחריו דחי
אחרי במהני אין מאמר
אחר מאמר לר"ג בין לא
מאמר כגוה בין לא
מאמר סגול מנאל מנאל
בין שכל לפסול כמו בני
ביאה ומליצה ואילו ביאה
לא קניא ליה לכולא שירא
דגט שהרי מאמר מועיל
אחריה ואם היה קני
לכולא שירא דגט מנאל
מאמר לא היה מועיל
ממאמר אחריה שאין מאמר
יכול לתפוס מה שתפס
המאמר דתרווייהו לקטו
מנאל הגט לא
נפטרה צרה פ"ה דרוקא
ל"ה קא פירך דלמא
חולץ לראשונה ומשפחה
אין אצל רבנן לא פירך
אע"ג וכו' ותימה דלעיל
במקום דלך בפסולות
קמא שמואל דמתא לא
מפסלה אידך גבי התנן
המתנן לא יבמה דלוח
ו"ל דהיה דהו מ"י
למפסל רבנן אכן פירך
בהדיא לר"ג דפטר שיה
דמנאל לחולץ חליצה כשרה
בחליצה לראשונה שהיא
פסולה:

תוס' חד מקבאי
פרק ר"ג ת"ר (כיוצא
בה) [כיצד] אמר ר"ג
אין גט אחר גט ב' יבמות
שנפלו לפני יבם א' ונתן
גט לזו וגט לזו ר"ג אומר
חולץ לראשונה ואסור
בקרובותיה ומותר
בקרובות שניה והכ"ה
אסור בקרובות שתיהן
וחליצה לאחת וכן אתה
אומר כ"ה יבמות ויבמה
מתא פ"ב כשתחליץ לאחת
מהן ודחיין מיניה לרב
דאמר חליצה פסולה
צריכה לחזור על כל
היבמות ופירך דבין
לר"ג אין לרבנן או
זיקה מ"ל ובגמ אור
ובבבבבב אחר פאמר
בפי פליגי וביין דק"ל
יש זיקה לפוס מאי
דשמיטא בפ"ד א' וחיין
כרב דאמר חליצה פסולה
צריכה לחזור על כל
היבמות לית הלכתא וכו'
והחיין לית הלכתא וכו' לא
נפטרה צרה * לצרה נפטרה בעלת הגט ולא מילתא דהיינו אחריו ניהו והא דאמר נבי חולץ לראשונה לית הלכתא כותיה דארוי מ"ל אין זיקה * וק"ל דיש זיקה וק"ל כשמואל חלץ לבעלת הגט לא נפטרה צרה:
נע"א

נעיל כו:

[נעיל יו: וכו']

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

כולהו סבירא להו. אין התנאים כולן שוין לזבית שמאי קונה מדלוריייתא כדמשמע בפ' ד' אחין (נשיל 97 ע"ב) ולכולהו תנאי לא קני אלא מדרבנן ולר"ג לא קני אלא בהא ללא מהני מאמר בתריה וכן עזאי מפלגי בין שני יבמין אחת וזין יבס אחד וסתי יבמות ולר"ג משפחה ליה חי קני חי לא קני וכה"ל חיבא בפ"ק (ג) דטובה (97 ז: וס"ט) *

רבנן סברי יש זיקה וקתני סיפא וכן אתה אומר בשני יבמין ויבמה אחת ליבא תיהיו תיזבתא דרבה בר רב הונא אמר רב דאמר רבה בר רב הונא אמר רב *חליצה פסולה צריכה לחזור על כל האחין אמר לך רבה בר רב הונא בין לר"ג בין לרבנן סברי אין זיקה והבא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר קמפלגי אמר מר עשה מאמר בזה ומאמר בזה רבן גמליאל אומר נוחן גט לראשונה וחולץ לה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה מכדי קסבר רבן גמליאל אין מאמר אחד מאמר ראשונה נמי תתייבס גזירה דלמא אתי לייבומי לשניה אמר רבי יוחנן רבן גמליאל וב"ש *ור"ש וכן עזאי ורבי נחמיה כולהו סבירא להו מאמר קונה קנין גמור רבן גמליאל הא דאמרן ב"ש דתנן (ב) *שאלשה אחין שנים מהם נשואין לשתי אחיות ואחד מופנה מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת אחיו השני ב"ש אומרים אשתו עמו והלזו תצא משום אחות אשה ר"ש דתניא *אמר (ג) להו ר"ש לחבמים אם ביאת ראשון ביאה ביאת שני אינה ביאה אם ביאת ראשון אינה ביאה ביאת שני נמי אינה ביאה והא ביאת בן תשע דכמאמר שוויה רבנן וקאמר ר' שמעון אינה ביאה בן עזאי דתניא *בן עזאי אומר יש מאמר אחד מאמר בשני יבמין ויבמה אחת ואין מאמר אחד מאמר בשתי יבמות ויבס אחד ר' נחמיה דתנא *ר' נחמיה אומר אחת בעילה ואחת חליצה בין בתחלה בין באמצע בין בסוף אין אחריה כלום והא ביאה פסולה דכמאמר שוויה רבנן וקתני אין אחריה כלום: כיצד עשה מאמר ב' :

רבנן סברי יש זיקה וקתני סיפא וכן אתה אומר בשני יבמין ויבמה אחת ליבא תיהיו תיזבתא דרבה בר רב הונא אמר רב דאמר רבה בר רב הונא אמר רב *חליצה פסולה צריכה לחזור על כל האחין אמר לך רבה בר רב הונא בין לר"ג בין לרבנן סברי אין זיקה והבא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר קמפלגי אמר מר עשה מאמר בזה ומאמר בזה רבן גמליאל אומר נוחן גט לראשונה וחולץ לה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה מכדי קסבר רבן גמליאל אין מאמר אחד מאמר ראשונה נמי תתייבס גזירה דלמא אתי לייבומי לשניה אמר רבי יוחנן רבן גמליאל וב"ש *ור"ש וכן עזאי ורבי נחמיה כולהו סבירא להו מאמר קונה קנין גמור רבן גמליאל הא דאמרן ב"ש דתנן (ב) *שאלשה אחין שנים מהם נשואין לשתי אחיות ואחד מופנה מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת אחיו השני ב"ש אומרים אשתו עמו והלזו תצא משום אחות אשה ר"ש דתניא *אמר (ג) להו ר"ש לחבמים אם ביאת ראשון ביאה ביאת שני אינה ביאה אם ביאת ראשון אינה ביאה ביאת שני נמי אינה ביאה והא ביאת בן תשע דכמאמר שוויה רבנן וקאמר ר' שמעון אינה ביאה בן עזאי דתניא *בן עזאי אומר יש מאמר אחד מאמר בשני יבמין ויבמה אחת ואין מאמר אחד מאמר בשתי יבמות ויבס אחד ר' נחמיה דתנא *ר' נחמיה אומר אחת בעילה ואחת חליצה בין בתחלה בין באמצע בין בסוף אין אחריה כלום והא ביאה פסולה דכמאמר שוויה רבנן וקתני אין אחריה כלום: כיצד עשה מאמר ב' :

האי

אמר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת • דלכ דוד ודוק תקינו ליה רבנן מאמר זה: ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבס אחד • דכל כח שהקנו חכמים במאמר קנה במאמר ראשון לשון מורי ל"א ה"ג אין מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת דדומיא דקידושין בעלמא תקינו רבנן למאמר ואין קידושין אחר קידושין בשלשה אחת ויש מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבס אחד דהא תרווייהו קמייה רמיין וכל חדא חיה לה כח יבמין דלא כח ביאה יבדי רבנן למאמר למויקי לגמרי *ולא פקע זיקה דחברתה דביאה הוא דפטרי ואשון ראשון עיקר דלקמן מוכחא מילתא בפירקין: והא ביאה פסולה כמאמר שוויה רבנן: דלא כפקא מיניה בגט דקא בעיא נמי חליצה לזיקתו: האי

ליבא תיהו תיזבתא דרבה בר רב הונא דאמר חליצה פסולה צריכה לחזור על כל האחין ואח"כ קמ"ט וס"ט) * * * * * ביאה פסולה צריכה לחזור על כל האחין אמר לך רבה בר רב הונא בין לר"ג בין לרבנן סברי אין זיקה והבא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר קמפלגי אמר מר עשה מאמר בזה ומאמר בזה רבן גמליאל אומר נוחן גט לראשונה וחולץ לה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה מכדי קסבר רבן גמליאל אין מאמר אחד מאמר ראשונה נמי תתייבס גזירה דלמא אתי לייבומי לשניה אמר רבי יוחנן רבן גמליאל וב"ש *ור"ש וכן עזאי ורבי נחמיה כולהו סבירא להו מאמר קונה קנין גמור רבן גמליאל הא דאמרן ב"ש דתנן (ב) *שאלשה אחין שנים מהם נשואין לשתי אחיות ואחד מופנה מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת אחיו השני ב"ש אומרים אשתו עמו והלזו תצא משום אחות אשה ר"ש דתניא *אמר (ג) להו ר"ש לחבמים אם ביאת ראשון ביאה ביאת שני אינה ביאה אם ביאת ראשון אינה ביאה ביאת שני נמי אינה ביאה והא ביאת בן תשע דכמאמר שוויה רבנן וקאמר ר' שמעון אינה ביאה בן עזאי דתניא *בן עזאי אומר יש מאמר אחד מאמר בשני יבמין ויבמה אחת ואין מאמר אחד מאמר בשתי יבמות ויבס אחד ר' נחמיה דתנא *ר' נחמיה אומר אחת בעילה ואחת חליצה בין בתחלה בין באמצע בין בסוף אין אחריה כלום והא ביאה פסולה דכמאמר שוויה רבנן וקתני אין אחריה כלום: כיצד עשה מאמר ב' :

ליבא תיהו תיזבתא דרבה בר רב הונא דאמר חליצה פסולה צריכה לחזור על כל האחין ואח"כ קמ"ט וס"ט) * * * * * ביאה פסולה צריכה לחזור על כל האחין אמר לך רבה בר רב הונא בין לר"ג בין לרבנן סברי אין זיקה והבא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר קמפלגי אמר מר עשה מאמר בזה ומאמר בזה רבן גמליאל אומר נוחן גט לראשונה וחולץ לה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה מכדי קסבר רבן גמליאל אין מאמר אחד מאמר ראשונה נמי תתייבס גזירה דלמא אתי לייבומי לשניה אמר רבי יוחנן רבן גמליאל וב"ש *ור"ש וכן עזאי ורבי נחמיה כולהו סבירא להו מאמר קונה קנין גמור רבן גמליאל הא דאמרן ב"ש דתנן (ב) *שאלשה אחין שנים מהם נשואין לשתי אחיות ואחד מופנה מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת אחיו השני ב"ש אומרים אשתו עמו והלזו תצא משום אחות אשה ר"ש דתניא *אמר (ג) להו ר"ש לחבמים אם ביאת ראשון ביאה ביאת שני אינה ביאה אם ביאת ראשון אינה ביאה ביאת שני נמי אינה ביאה והא ביאת בן תשע דכמאמר שוויה רבנן וקאמר ר' שמעון אינה ביאה בן עזאי דתניא *בן עזאי אומר יש מאמר אחד מאמר בשני יבמין ויבמה אחת ואין מאמר אחד מאמר בשתי יבמות ויבס אחד ר' נחמיה דתנא *ר' נחמיה אומר אחת בעילה ואחת חליצה בין בתחלה בין באמצע בין בסוף אין אחריה כלום והא ביאה פסולה דכמאמר שוויה רבנן וקתני אין אחריה כלום: כיצד עשה מאמר ב' :

(א) גראה ד"ל"ג והא ביאה פסולה וכו' ונראה דפריך מכה שאין לנו זכאי. (ב) גראה ד"ל"ג ולרבנן היינו וכו'.

נשיל כז: לקמן ע"ג.

[פ"י תוספות נשיל ע"ג ד"ה דהניא]

פדיות פ"ד מ"ט

לקמן ע"ג:

[לקמן ע"ג: ז"ל]

[נשיל כז: לקמן ק"ל].

הגהות הב"ח (ה) גמ' ב"ש דתנן. גמ' דף כט ע"א: (ב) שם אמר להס ר' שמעון: (ג) תוס' ד"ה כולו וכו': בפ"ק דטובה 97 א' הס"ד: (ד) ר"ה ביאה וכו' דלא מיתבטא וכו': (ה) בא"ד והא ביאה פסולה כמאמר: כמאמר:

פ"ה ולמסקו

נשיל מ"ז

מק"ו משאר נשים ולית ליה הכי מיטעויל דבפ"ק קידושין (97 י"ד) דלי אפטר לומר שיהא מדרבנן לרבי נחמיה דכין דלית ליה דביאה וחליצה דלוריייתא מידע ידע דאס כן לא שייך למיגזר הכי גזירות דאמר נשיל גט להוילא וחליצה להוילא וביאה לקנט ומאמר לקנט ותימה גדולה הוא לומר כן (7) ולא מיסתמי שום תנא ולימא דגט פוטרי ביבמה ועוד דל"כ הוה ליה למימר נמי דלזין אחר הבג כלום ועוד דליכא דהש"ס לא משמע שצ"ל לדקדק מכה זה א) ונראה לר"ג דה"פ והא ביאה (ב) כמאמר שוויה רבנן שיהא אחריה כלום משום גזירות דלשיל וכל אחריה מאמר [ומשום הכי תקינו נמי] רבנן שיהא מאמר אחר מאמר א"ע. דמסבירא הוה לן למימר כר"ג דלזין מאמר אחר מאמר לפי שקנה המאמר הראשון כל מה שיש למאמר לקנות אלה טעמא דרבנן דלי אמרינן דלזין מאמר אחר מאמר אחי למימר נמי דלזין מאמר אחר מאמר א"ע דלא גרעא ביאה ממאמר לקי יתיקטו שיהא מאמר אחר מאמר וגט אחר גט דגט ומאמר ענין אחד דשתייהן דרבנן וחי אמרת דלזין גט אחר גט אחי למימר נמי דלזין מאמר אחר מאמר ולא מאמר אחר ביאה פסולה אס כן לרבי נחמיה אין מאמר אחר מאמר דלגדייה לביא למגזר מידי דהא לית ליה נמי מאמר אחר ביאה פסולה דקתני (ביאה פסולה) אין אחריה כלום ואם תאמר אחי תקינו רבנן לר' נחמיה גט ומאמר כלל ביבמה כיון דביאה וחליצה מידע ידע לביא למיגזר דגט להוילא וחליצה להוילא כו' ויש לומר דהעולם סוברים דגט ומאמר מהט מן האוריה מקל וחומר דבפרק קמא דקידושין (ג"ו ע"ב) ואע"ג דלימטעו מכל מקום אהנו קלת כמו מאמר לביט שמאי ולהכי אי שריט למיבעל אחר גט ומאמר אחי למיבעל אחר חליצה וביאה אבל בהא לא טעו שיאמרו אחר הגט ומאמר בשביל שתקנה ביאה קנין גמור תקנה כמו כן קנין גמור אחר ביאה וחליצה וצ"ל לבעול אחריה דהא ודאי ידעי דחליצה וביאה עדיפא מגט ומאמר שכתובין בדיחא וגט ומאמר נחמעו. (ב) ר"י: אס